

Медіатригери формування англомовного медіадискурсу війни: лінгвістичні, журналістські, правові та безпекові аспекти

Media Triggers Shaping English-Language Media Discourse on War: Linguistic, Journalistic, legal, and Security Aspects

Олександра Марків^A

Corresponding author: кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри журналістики, медіалінгвістики та української наукової мови, e-mail: oleksandra.markiv@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5720-650X>

Оксана Зарівна^B

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент, кафедри англійської мови технічного спрямування № 2, e-mail: Oksanazarina5@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9821-4482>

Іван Марків^C

кандидат військових наук, провідний науковий співробітник, e-mail: ivan-markiv@ukr.net, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6286-1162>

Oleksandra Markiv^A

Corresponding author: Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Journalism, e-mail: oleksandra.markiv@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5720-650X>

Oksana Zarivna^B

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department, e-mail: Oksanazarina5@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9821-4482>

Ivan Markiv^C

Candidate of Military Sciences, Leading Researcher, e-mail: ivan-markiv@ukr.net, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6286-1162>

^A Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Київ, Україна

^B Національний технічний університет “Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”, Київ, Україна

^C Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України, Київ, Україна

^A Dragomanov Ukrainian State University, Kyiv, Ukraine

^B National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Kyiv, Ukraine

^C Central Research Institute of the Armed Forces of Ukraine, Kyiv, Ukraine

Received: February 10, 2026 | Revised: February 22, 2026 | Accepted: February 28, 2026

УДК 070:327:316.774

DOI: <https://doi.org/10.33445/sds.2026.16.1.29>

Мета роботи. Полягає у філософсько-комунікативному осмисленні медіатригерів як ключових елементів формування англомовної медіадискусії про війну з урахуванням лінгвістичних, журналістських та правових аспектів, а також у виявленні їхньої ролі в конструюванні моральних, етичних і нормативних рамок сприйняття війни в глобальному інформаційному просторі.

Метод дослідження. Ґрунтується на поєднанні критичного дискурс-аналізу, прагматичного та лінгвістичного аналізу медіатексту, елементів філософії мови й комунікації, а також етико-правового аналізу журналістських практик. Емпіричну базу становить якісний аналіз англомовного репортажу *The Guardian* (“I wondered if I would be a coward or not”: five Ukrainian men on how war has changed them, 5 лютого 2026), що дозволяє простежити функціонування медіатригерів на лексичному, синтаксичному, стилістичному, комунікативному та нормативному рівнях.

Результати дослідження. Медіатригери виступають міждискурсивними вузлами, які не лише описують воєнні події, а й активно формують онтологічну та етичну модель війни. Виявлено, що лінгвістичні тригери (лексеми з високим нормативним навантаженням, евфемізми, модальні маркери), журналістські тригери (редакційні рішення, жанрові й нарративні стратегії) та правові тригери (використання термінів міжнародного гуманітарного права) взаємодіють у створенні рамок легітимності, моральної оцінки й інтерпретації війни в англомовному медіапросторі. Доведено, що медіатригери визначають, які події, суб’єкти та смисли стають пізнаваними, допустимими та значущими для глобальної аудиторії.

Теоретична цінність дослідження. Полягає у концептуалізації медіатригерів як філософської та міждисциплінарної категорії медіадискурсу, що поєднує мовний, комунікативний, етичний і правовий виміри. Запропонований підхід розширює уявлення про роль мови медіа у формуванні колективного осмислення війни та уточнює межі журналістської відповідальності в умовах глобальних конфліктів.

Тип статті. Теоретико-аналітична, з елементами якісного дискурс-аналізу

Purpose. To provide a philosophical and communicative understanding of media triggers as key elements in shaping English-language media discourse on war, taking into account linguistic, journalistic, and legal aspects, as well as to identify their role in constructing the moral, ethical, and normative frameworks for the perception of war in the global information space.

Method. To based on a combination of critical discourse analysis, pragmatic and linguistic analysis of media texts, elements of the philosophy of language and communication, as well as ethical and legal analysis of journalistic practices. The empirical basis is a qualitative analysis of the English-language report in *The Guardian* (“I wondered if I would be a coward or not”: five Ukrainian men on how war has changed them, February 5, 2026), which allows us to trace the functioning of media triggers at the lexical, syntactic, stylistic, communicative, and normative levels.

Findings. To show that media triggers act as interdiscursive nodes that not only describe military events but also actively shape the ontological and ethical model of war. It has been found that linguistic triggers (lexemes with high normative load, euphemisms, modal markers), journalistic triggers (editorial decisions, genre and narrative strategies), and legal triggers (the use of terms from international humanitarian law) interact in creating a framework of legitimacy, moral evaluation, and interpretation of war in the English-language media space. It has been proven that media triggers determine which events, subjects, and meanings become recognizable, acceptable, and meaningful to a global audience.

Theoretical implications. To lies in the conceptualization of media triggers as a philosophical and interdisciplinary category of media discourse that combines linguistic, communicative, ethical, and legal dimensions. The proposed approach broadens the understanding of the role of media language in shaping the collective understanding of war and clarifies the limits of journalistic responsibility in the context of global conflicts.

Paper type. Theoretical and analytical, with elements of qualitative discourse

медіатексту.

Ключові слова: медіатригери, англомовна медіадискусія, війна, медіадискурс, лінгвістичні засоби, журналістська етика, міжнародне право, стратегічна комунікація.

analysis of media text.

Key words: Media Triggers, English-Language Media Discourse, War, Media Discourse, Linguistic Means, Journalistic Ethics, International Law, Strategic Communication.

Вступ

У XXI столітті війна дедалі більше постає не лише як збройне протистояння, а як багаторівнева комунікативна подія, що реалізується в медіапросторі. Англомовні медіа відіграють у цьому процесі особливу роль, формуючи глобальну рамку осмислення воєнних подій, надаючи їм символічних значень і правових інтерпретацій. Саме в англомовному інформаційному середовищі війна набуває статусу предмета міжнародної дискусії, моральної оцінки та юридичної кваліфікації. Доцільно навести думку науковців, що “медійні наративи можуть значно впливати на сприйняття конфлікту міжнародною спільнотою та, відповідно, на політичні рішення, прийняті на основі цих наративів. Часто висвітлення конфліктів залежить від редакційної політики медіа, політичних поглядів та інтересів держави, що може призводити до викривлення реальності” (Демчук, 2024). У цьому контексті актуалізується поняття “медіатригер” – елемента медіакомунікації, що ініціює, спрямовує або радикалізує дискусію про війну. На відміну від окремого факту чи повідомлення, медіатригер функціонує як смисловий вузол, у якому перетинаються мовні форми, журналістські рішення та правові норми. Медіатригери розуміємо як філософську категорію медіадискурсу, їх можна визначити як комунікативний імпульс, що активує процеси колективного осмислення війни. Медіатригери не зводяться до сенсаційності чи емоційності; вони формують структуру дискусії, визначають допустимі межі інтерпретацій і впливають на морально-правові оцінки. Погоджуємося, що “тригери відіграють важливу роль в інформаційному просторі, оскільки вони, мобілізуючи увагу аудиторії, формують громадську думку та можуть підсилювати або зменшувати рівень напруги в суспільстві” (Ковальова, 2025). Наприклад, частотне та оціночне вживання терміна *war crimes* у медіатекстах загрожує його нормативній девальвації, зміщуючи акцент із правового означення на прагматичну ефективність висловлювання.

У контексті англомовної медіадискусії медіатригери виконують кілька функцій: ініціюють публічну увагу до події; задають рамки її інтерпретації; легітимізують або делегітимізують дії суб’єктів війни. Цілком підтримуємо С. Гейко та співавторів, які зазначають, що медіадискурс визначається як інструмент формування громадської думки, що транслює певні цінності, вірування та переконання, суттєво впливаючи на сприйняття конфліктів аудиторією через текст та комунікативні акти (Geiko, 2023). Тому медіатригери стають механізмами переходу від події до дискурсу, від факту – до смислу. Науковий інтерес статті полягає в інтеграції комунікативної лінгвістики та прагматики тексту з етико-правовим аналізом медіадискурсу, що дозволяє розглядати медіатригери не лише як мовні або інформаційні одиниці, а як активних агентів конструювання смислу, моральних оцінок і правових уявлень.

Наукова цінність роботи полягає у виявленні міждискурсивної природи медіатригерів, демонстрації їхнього впливу на глобальний англомовний медіадискурс та формування онтологічної і моральної моделі війни, що має прикладне значення для журналістів, медіааналітиків та політиків, які працюють із інформацією в умовах конфлікту.

Огляд літератури

Для розуміння основних аспектів аналізу ми опрацювали релевантні наукові джерела. І. Данилюк та О. Богучарова аналізують англомовний медіадискурс війни росії та України з психолінгвістичної точки зору. Їхній аналіз – як лексичні одиниці конструюють певну логіку війни і які психолінгвістичні механізми задіяні. Тобто, вони розглядають когнітивні та смислові компоненти таких текстів – саме ті мовні “гачки”, що впливають на сприйняття читача. Тут

медіатригерами постають: ключові поняття й смислові маркери, що активують реакцію в аудиторії; семантичні компоненти, що формують ставлення “за” або “проти” (Danuiliuk, 2023). Е. Рахма Вардані та Б. Прідіпта подають критичний дискур-аналіз англомовних медіа (BBC, CNN) для оцінки того, як слова типу “airstrike” впливають на формування смислу й позиціювання в медіадискурсі про війну, а саме: аналіз того, які конкретні терміни використовують англомовні медіа; демонструють приклад, як ця лексика функціонує як медіатригер. Тобто, тут показано ланцюжок: мовна форма → комунікативний сенс → вплив на аудиторію (Rahma Wardani, 2025). Е. Putra та І. Gulo подають дослідження структурних стратегій у текстах The New York Times: як лексичні вибори формують образи сторін конфлікту (“aggressor”, “defender”). Відображена поляризація термінів (“вторгнення” чи “опір”) як тригери смислу та модальність, приховані значення. Можна побачити з такого аналізу, як вибір слів не лише описує війну, а конструює певну інтерпретацію подій, яку аудиторія “усвідомлює” як істину (Putra, 2025). А. Варламова проводить лінгвістичний аналіз англомовних газетних текстів під час війни, який розглядає синтактичні, морфологічні та стилістичні характеристики. Можна зрозуміти стилістичні риси, що створюють емоційний та когнітивний вплив, вибір мовних засобів, що регулюють тон і позиціювання. Тобто те, які стилістичні прийоми працюють як тригери для сприйняття війни читачем (Varlamova, 2024). Дослідження А. Серафин (Серафин, 2025) показує, як англомовні заголовки інколи зм’якшують тему війни (евфемізми), порушуючи принципи точності. Це якраз приклад мовного тригера, що суперечить етичним чи професійним нормам.

У руслі дослідження також зацікавили праці: Т. Гейко та співавтори (Geiko, 2023), Т. Ковальова та співавтори (Ковальова, 2025) досліджують ціннісно формувальну та емоційну природу медіадискурсу; О. Ярошенко показує, як саме медійна картина подій формує історичну пам’ять (Ярошенко, 2025); О. Новицький аналізує місце тригерів і праймів у механізмі публічного сприйняття медійної інформації (Новицький, 2021); П. Демчук, М. Бармак на прикладі аналізу провідних американських медіа-ресурсів показують ключові наративи і теми, що формують думку аудиторії про війну в Україні (Демчук, 2024); О. Зарівна та співавтори (Зарівна, 2025) наголошують на доцільності поєднання медіааналітики з культурологічним підходом для критичної інтерпретації дискурсу.

Попри системне вивчення медіатригерів у англомовній медіадискусії про війну, залишаються низка відкритих питань, що потребують подальшого дослідження. Зокрема, не до кінця вивчено, як різні жанри та платформи впливають на ефективність та сприйняття тригерів у глобальній аудиторії, як специфіка культурного контексту англомовних медіа модулює моральні й емоційні реакції, а також які механізми балансування між журналістською свободою, етичною відповідальністю та правовою коректністю є оптимальними в умовах постійної інформаційної війни. Крім того, лишається актуальним питання кількісного вимірювання впливу медіатригерів на формування суспільної думки та легітимність різних інтерпретацій війни у міжнародному інформаційному просторі.

Мета статті полягає у філософському осмисленні медіатригерів як ключових елементів формування англомовної медіадискусії про війну, з урахуванням лінгвістичних, журналістських та правових аспектів. Для досягнення цієї мети поставлено такі завдання: визначити поняття медіатригера та його функції у структурі медіадискурсу війни; проаналізувати лексичні, синтаксичні та стилістичні засоби англомовних медіа, що виконують роль тригерів; розглянути журналістські практики та редакційні рішення, що впливають на формування смислового ядра дискусії; оцінити етичні й правові межі використання медіатригерів у висвітленні воєнних подій; на прикладі англомовного репортажу The Guardian продемонструвати взаємодію мовних, комунікативних і нормативних аспектів медіатригерів у створенні глобальної картини війни.

Матеріали та методи

Емпіричним матеріалом слугує англomовний репортаж The Guardian: “I wondered if I would be a coward or not”: five Ukrainian men on how war has changed them (5 лютого 2026), який містить лексичні, синтаксичні, стилістичні та дискурсивні одиниці, що виконують функцію медіатригерів. Цей матеріал дозволяє проаналізувати мовні, журналістські та правові аспекти формування англomовної медіадискусії про війну, включаючи: лексичні тригери (*war crimes, invasion, aggression, airstrike, resistance*); евфемізми (*military operation, collateral damage*); модальні маркери (*allegedly, confirmed, must*); структурні та наративні рішення редакції, що формують емоційно-комунікативну архітектуру тексту; правові терміни та концепти (*genocide, violation of international law*).

Методи дослідження. Дослідження ґрунтується на міждисциплінарному підході та поєднує такі методологічні інструменти:

- критичний дискурс-аналіз – для виявлення структурних та смислових особливостей медіатригерів, їхніх комунікативних та етичних функцій;
- лінгвістичний аналіз – для ідентифікації лексичних, синтаксичних та стилістичних тригерів, що активують когнітивні та емоційні реакції аудиторії;
- філософія мови та комунікації – для осмислення медіатригерів як вузлових елементів, що конструюють онтологічну та моральну модель війни;
- теорії журналістської відповідальності та етики – для оцінки професійних і моральних меж використання тригерів у медіадискурсі;
- міжнародне право – для аналізу правових аспектів медіатригерів та їхнього впливу на легітимізацію чи делегітимізацію воєнних дій у публічній дискусії.

Такий підхід дозволяє комплексно оцінити медіатригери на трьох рівнях – лінгвістичному, журналістському та правовому – та простежити їхню роль у формуванні глобальної англomовної медіадискусії про війну.

Результати

Тут аналізуємо лексичний, журналістський (комунікаційний, медійний) та етико-правовий виміри медіатригерів, які формують смислове ядро сприймання медійних матеріалів.

Лінгвістичний вимір медіатригерів полягає у використанні специфічних мовних засобів, які активують когнітивні та емоційні реакції аудиторії. В англomовному медіадискурсі війни такими тригерами виступають: лексеми з високим нормативним навантаженням (*war crimes, invasion, aggression*); евфемістичні конструкції (*collateral damage, military operation*); модальні маркери невизначеності або відповідальності (*allegedly, confirmed, must*). Філософськи важливим є те, що мова не лише описує війну, а структурує моральний простір, у якому війна стає осмислюваною. Вибір мовних засобів перетворюється на форму відповідальності частково через ідентифікацію медіатригерів. Наприклад, лексичні тригери: *invasion, airstrike, resistance, cease-fire, war crimes, civilian casualties*; евфемістичні терміни (*military operation, collateral damage*).

Журналістський вимір лежить у площині між інформуванням і стратегічною комунікацією. Журналістські медіатригери формуються на рівні редакційних рішень: вибору тем, жанрів, заголовків, візуальних елементів. В умовах війни журналіст дедалі частіше опиняється між вимогами оперативності та етичної обережності. Англomовна журналістика, орієнтована на міжнародну аудиторію, змушена балансувати між: прагненням до об'єктивності; участю в стратегічних комунікаціях; усвідомленням потенційних наслідків публікацій. У цьому сенсі медіатригери стають інструментами не лише інформування, а й формування глобальної позиції щодо війни.

Правовий вимір: нормативні межі медіадискусії. Правові медіатригери пов'язані з моментами, коли журналістський або аналітичний матеріал виходить за межі інформації і торкається правових кваліфікацій. Використання таких понять, як *genocide, war crime, violation of international law*, автоматично переводить медіадискусію в нормативну площину. Філософською проблемою тут є питання відповідальності: хто має право на правову інтерпретацію війни в медіапросторі – журналіст, аналітик чи суддя? Медіатригери в цьому випадку виступають як точки напруги між свободою слова та правовою коректністю.

Тепер проаналізуємо медіатригери для репортажу *"I wondered if I would be a coward or not: five Ukrainian men on how war has changed them"* з *The Guardian* (5 лютого 2026) (<https://surl.lu/xaubwy>). Наголосимо, що у нашому контексті медіатригер – це мовно та дискурсивно оформлений елемент медійного тексту, який ініціює або спрямовує інтерпретацію війни, активуючи моральні, правові чи емоційні смисли в публічній комунікації.

Аналіз побудовано в чотири кроки – лінгвістичний, комунікативний, етичний і правовий, з конкретними прикладами зі статті.

Медіатригери як мовні вузли. Ці конструкції *не просто описують явища*, а активують певні смисли, переживання й оцінки, які впливають на сприйняття війни.

- 1) Тригер ідентичності: *"I wondered if I would be a coward or not"* – ключовий медіатригер, що відкриває репортаж. Ця фраза є екзистенційним тригером, що активує питання мужності, страху, трансформації особистості під тиском війни. Як мовна одиниця, вона має модальну структуру (вирок про можливу поведінку в екстремальній ситуації) і викликає емоційний резонанс у читача, що виходить за межі нейтрального інформування.
- 2) Тригер травми: *"beaten, starved, tortured and poisoned"* – сильна лексика жорстокості, що формує смисли насильства й фізичного болю. Такі одиниці не лише описують досвід героя, а й конструюють емпатичний медійний образ війни, спрямований не на нейтральність, а на максимальний ефект співпереживання. Такий лексичний набір є тригером, що активує у читача моральну оцінку дій сторін конфлікту.
- 3) Тригер трансформації: *"war has made many men stronger"* – у промові Udovenko лінгвістично оформлений як метафора внутрішнього зростання через страждання. Такий тригер змінює не лише опис подій, а і онтологію суб'єкта: війна у тексті перестає бути лише зовнішньою подією і стає силою, що змінює сутність людини.
- 4) Емоційний тригер: *"Ukrainians never give up"* – коротка, але семантично насичена фраза, що працює як консолідуючий емоційний маркер. Це дискурсивний тригер, що активує стійкість як моральну цінність, і формує певний смисловий "якір" для читача в англомовній медіадискусії.

Перейдемо до комунікативних функцій тригерів. Ці тригери не просто впливають з тексту – вони формують його комунікативну архітектуру.

- 1) Емоційно-оцінне навантаження. Мова репортажу містить багато емоційно забарвлених структур (страх, біль, агресія), що працюють як тригери читача до конкретної реакції: *співпереживання, моральної оцінки, осмислення війни як трагедії*. Наприклад, опис фізичного болю та тортур активує не лише фактичне знання, а емоційне резонування з читачем.
- 2) Структурування наративу через тригери. Репортаж побудований таким чином, що кожна особиста історія має унікальний медіатригер, який виділяє: питання мужності й внутрішньої боротьби; трансформацію через фізичну втрату; психологічні наслідки; зміну соціальних ролей.

Така канва тексту допомагає створити динамічну структуру смислу, у якій тригери – це вузлові пункти, що орієнтують читача на певні читання війни (не лише як події, а як сенсу). З позицій комунікативної лінгвістики медіатригери розглядаються як смислово-комунікативні

одиниці, що формують взаємодію між автором, текстом і аудиторією. Вони не лише передають інформацію, а й активують специфічні когнітивні та емоційні реакції, координуючи читача у процесі інтерпретації війни. Прагматичний аспект тексту проявляється у тому, як мовні конструкції створюють імпліцитні та експліцитні наміри: заклик до емпатії (*“beaten, starved, tortured”*), моральної оцінки (*“Ukrainians never give up”*) або легітимізації правових категорій (*“Russia’s invasion”, “war crimes”*). У цьому контексті медіатригери стають інструментами прагматичного впливу: вони формують і регулюють смисловий простір, визначають допустимі інтерпретації та етичні оцінки, моделюють комунікативну поведінку аудиторії. Прагматика англомовного медіатексту війни демонструє, що значення слова завжди конструюється у взаємодії з контекстом, авторськими намірами та очікуваннями глобальної публіки, що підкреслює складність медіатригерів як міждискурсивних вузлів.

Етичні аспекти тригерів:

- 1) “Емпатія” чи “сенсація”? Текст не уникає сильних образів (наприклад, травми, агресії, польової смерті), але робить це не для сенсації, а для *виклику емпатії*. Проте саме такі формулювання можуть бути спірними з етичної точки зору, особливо якщо вони узагальнюють досвід у типізовані фрази (наприклад, *“war makes men stronger”*). Зазначимо, що в українських медіа “переважає аналітична, а не сенсаційна подача, що відповідає принципам інформаційної безпеки” (Марків, 2025).
- 2) Питання відповідального висвітлення. Етичний виклик полягає в тому, що тригери (особливо лексика насильства) можуть: нарощувати емоційний вплив на аудиторію; віддалявати читача від об’єктивного розуміння реалій; створювати моральні оцінки пов’язані з гендерними ролями чи психотравмами.

Новицький О. припускає, що “тригер знаходиться в двох положеннях: оцінюваний тригер вже не є тригером, він стає об’єктом оцінки, а неоцінений тригер залишиться тригером і може запустити ланцюжок асоціативних зв’язків, в результаті чого ми отримуємо оцінку індивідом явищ, більш широких, ніж сам тригер” (Новицький, 2021).

Зауважимо, що особливо важливо, якщо врахувати, що міжнародні журналістські стандарти (наприклад, точність, баланс, дотримання достовірних цитат) не завжди вимагають активної емоційної провокації, але в репортажі вона є. Отже, тригери працюють на формацію етичного простору читання.

Правовий вимір тригерів. Джерельність і юридична точність – це ті характеристики, які лягають у правову площину медіадискурсу. У тексті згадуються поняття, які мають правові наслідки: *“Russia’s invasion”* – термін, що має юридичне значення в міжнародному праві як акт агресії; опис ув’язнення та тортур – матеріал, який може зіставлятися з нормами міжнародного гуманітарного права. Такий тип тригерів є правовим тригером – він активує не лише смислові конструкції, а й правові категорії сприйняття (наприклад, представлення конфлікту як порушення міжнародних норм).

Як бачимо, в репортажі *The Guardian* про те, як війна змінила життя п’ятьох українських чоловіків, вироблено низку медіатригерів, що працюють на трьох рівнях: лінгвістичному (лексичні та модальні конструкції, що активують смисли); комунікативному (структурування наративу й вплив на читача); етично-правовому (вплив на моральні оцінки та правові уявлення про війну).

Ці тригери формують не просто опис подій, а дискурсивну модель світу, у якій війна, людські страждання, ідентичність і моральні вибори – це центральні вузли інтерпретації. Саме в цьому сенсі медіатригери стають не побічними деталями мови, а активними учасниками медіадискурсу, що структурно формують сприйняття війни в англомовному просторі.

Обговорення

Отримані результати прояснюють міждискурсивну природу медіатригерів у репортажі *The Guardian* та підтверджують загальні тенденції, які окреслено в попередніх дослідженнях

англомовного медіадискурсу війни. Так, І. Данилюк і О. Богучарова вказують, що мовні одиниці в англомовних медіа не лише описують війну як факт, а конструюють певну логіку подій та формують ставлення читача (Danyliuk, 2023). Це відповідає нашому виявленню лексичних тригерів (*invasion, war crimes, resistance*) як когнітивно-емоційних маркерів, що активують у читача не просто інформацію, а оцінну позицію. Водночас, на відміну від психолінгвістичного підходу цих учених, де акцент робиться на схемах когнітивних реакцій, наше дослідження розширює цей погляд на правову і журналістську площини, де медіатригери функціонують як вузли нормативних значень і редакційних рішень.

Порівняно з висновками Е. Рахма Вардані і Б. Прідіпта, які вказують на те, що конкретні терміни (*airstrike, bombardment*) діють як тригери смислу, що впливають на позиціонування у медіадискурсі (Rahma Wardani, 2025), наші результати підтверджують цю тенденцію, але водночас показують, що не лише терміни насильства, а й екзистенційні висловлювання (наприклад, *"I wondered if I would be a coward or not"*) працюють як потужні тригери, що активують морально-онтологічні виміри. Такий висновок розширює фокус Е. Вардані та Б. Прідіпти, демонструючи, що медіатригери в сучасних репортажах охоплюють не лише тезаурус війни, а й індивідуальний моральний досвід, який стає шляхом для глобальної емпатії.

Результати також перегукуються з висновками Е. Putra та І. Gulo, які виявили, що англомовні медіа схильні фреймувати конфлікт через терміни, що відображають ролі сторін (*aggressor vs. defender*) (Putra, 2025). У нашому аналізі медіатригери, що пов'язані з правовими категоріями (*Russia's invasion, war crimes*), активують подібну діяхронічну конструкцію, де війна не просто описується, а кваліфікується як порушення міжнародного права. Це узгоджується із загальною тенденцією частотного використання юридичної лексики, що може одночасно легітимізувати певну інтерпретацію війни та потенційно спричинити нормативну ерозію цих термінів в англомовній медіапросторі.

Однак варто відзначити й відмінності. На відміну від А. Варламової, яка більше концентрується на стилістичних характеристиках (Varlamova, 2024), наше дослідження демонструє, що не стилістика сама по собі визначає вплив, а її інтеграція з журналістськими і правовими функціями, що формують смислову архітектуру тексту. У цьому сенсі наші результати підсилюють ці спостереження, але розширюють їх, показуючи, що стилістичні прийоми треба розглядати не ізольовано, а як частину комплексу медіатригерів, що взаємодіють із редакційною та нормативною логікою.

Окрім того, результати нашого аналізу також дають змогу переглянути висновки Т. Ковальової та колег, які підкреслюють ризики емоційних тригерів у медіадискурсі (Ковальова, 2025). Наші дані підтверджують, що емоційно-оцінне навантаження (*beaten, starved, tortured*) дійсно активує високий рівень емпатії, але одночасно викликає питання етичної відповідальності журналіста: чи не веде інтенсивне використання таких тригерів до сенсаційності, що віддаляє від аналітичності? Цей аспект частково відповідає твердженню дослідниці про потенційну маніпулятивність, але наш фокус зміщується на те, як медійні тригери балансують між емпатією і гіперболізацією, що є новою перспективою для подальшого дослідження.

Отже, зіставлення з попередніми роботами демонструє, що медіатригери – це не лише мовні одиниці з впливовим потенціалом, а комплексні міждискурсивні механізми, що поєднують когнітивно-емоційну, журналістську і нормативно-правову функції. Це узгоджується з поданням О. Новицького про те, що тригер може виступати як елемент, що запускає ширші асоціативні та оцінні зв'язки (Новицький, 2021), але наші результати розширюють цей підхід, показуючи, що в англомовній медіадискусії про війну ці зв'язки виходять далеко за межі окремого когнітивного локусу і формують структуру міжнародного сприйняття конфлікту.

Висновки

Медіатригери формування англомовної медіадискусії про війну є складними міждискурсивними конструкціями, що поєднують мовні, професійні та нормативні виміри. У філософській перспективі вони демонструють, що війна в сучасному світі існує не лише як подія, а як процес постійного комунікативного відтворення. Аналіз медіатригерів дозволяє глибше зрозуміти механізми формування публічної свідомості, межі журналістської відповідальності та роль права в медійному осмисленні війни.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні прагматичних особливостей тексту в цифровому медіасередовищі з урахуванням мультимодальності, інтерактивності та трансформації комунікативних стратегій, а також у застосуванні міждисциплінарних підходів до аналізу сучасних медіатекстів.

Фінансування

Це дослідження не отримало конкретної фінансової підтримки.

Конкуруючі інтереси

Автори заявляють, що у них немає конкуруючих інтересів.

Список використаних джерел

- Varlamova A. *War in Ukraine through the eyes of the foreign press. Studia Linguistica*, 2024. 24. 9–16. <https://doi.org/10.17721/StudLing2024.24.9-16>
- Geiko S., Heiko T., Lauter O., & Prytyka O. The role of media discourse in coverage of military conflicts. *Humanities Studios: Pedagogy, Psychology, Philosophy*. 2023. 11(4), 190–195. [https://doi.org/10.31548/hspedagog14\(4\).2023.190-195](https://doi.org/10.31548/hspedagog14(4).2023.190-195)
- Danyliuk I., & Bohucharova O. *The Russia-Ukraine War in Western Media: A Psycholinguistic Modelling of the 'Hybrid' Phase. East European Journal of Psycholinguistics*. 2023. 10(2). 9–20. <https://doi.org/10.29038/eejpl.2023.10.2.dan>
- Демчук П., Бармак М. Російсько-українська війна висвітлена в американських ЗМІ. *Grail of Science*, 2024. (41). 342–347. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.05.07.2024.055>
- Зарівна О., Марків О., Марків І., Чеботаєв В. Медіааналітика в контексті міждисциплінарного осмислення: інтеграція правових, суспільствознавчих та англомовних компетенцій. *Культурологічний альманах*. 2025. (3). 417–423. <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2025.3.51>
- Ковальова Т., Токар Ю., Колодич Ю. Емоційні тригери в українському медійному дискурсі воєнного часу: виклики та загрози впливу (на прикладі сумського регіонального видання “Кордон.Медіа”). *Обрії друкарства*. 2025. (1(17)). 233–244. [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2025.1\(17\).334089](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2025.1(17).334089)
- Марків, О., & Марків, І. (2025). Воєнна розвідка і медіа: межа таємного і публічного під час війни. *Social Development and Security*, 15(5), 114–123. <https://doi.org/10.33445/sds.2025.15.5.9>.
- Новицький О. Концепти застосування праймінгу та триггеру ЗМІ в політичному житті. *Політичне життя*. 2021. 69–73. <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2020.4.9>
- Putra E., & Gulo I. Framing war through words: a critical discourse analysis of the russia–ukraine conflict in the new york times. *Linguistics and Literature Journal*. 2025. 6(1). 50–55. https://doi.org/10.33365/linguistics_and_literature.v6i2.604
- Rahma Wardani E., & Pradipta B. A Critical Discourse Analysis of War-Related Terms in BBC and CNN Of Gaza Israel: NOW Corpus (2024). *Proceeding of Conference on Literature, Linguistic, and Cultural Studies*. 2025. 4(1). 307–319. <https://doi.org/10.30996/uncollcs.v4i1.6082>

- Серафим А. Евфемізація теми війни у новинному медіадискурсі (на матеріалі української та англійської мов). *Мовний простір сучасного світу: тези доповідей ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів і молодих учених*. 2025. 299–303. Київ: Національний університет “Києво-Могилянська академія”. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/36780>
- Ярошенко О. Академічні та медійні наративи про війну Росії проти України. *Наукові записки інституту журналістики*. 2025. 86(1). 132-145. <https://doi.org/10.17721/2522-1272.2025.86.13>

References

- Danyiuk, I., & Bohucharova, O. (2023). The Russia–Ukraine war in Western media: A psycholinguistic modelling of the ‘hybrid’ phase. *East European Journal of Psycholinguistics*, 10(2), 9–20. <https://doi.org/10.29038/eejpl.2023.10.2.dan>
- Demchuk, P., & Barmak, M. (2024). The Russia–Ukraine war in American media. *Grail of Science*, 41, 342–347. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.05.07.2024.055>
- Geiko, S., Heiko, T., Laut, O., & Prytyka, O. (2023). The role of media discourse in coverage of military conflicts. *Humanities Studios: Pedagogy, Psychology, Philosophy*, 11(4), 190–195. [https://doi.org/10.31548/hspedagog14\(4\).2023.190-195](https://doi.org/10.31548/hspedagog14(4).2023.190-195)
- Kovalova, T., Tokar, Y., & Kolodych, Y. (2025). Emotional triggers in Ukrainian media discourse during wartime: Challenges and influence risks (on the example of Sumy regional edition “Kordon.Media”). *Obrii Drukarstva*, 1(17), 233–244. [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2025.1\(17\).334089](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2025.1(17).334089)
- Markiv, O., & Markiv, I. (2025). Military intelligence and media: The boundary between secret and public during war. *Social Development and Security*, 15(5), 114–123. <https://doi.org/10.33445/sds.2025.15.5.9>
- Novytskyi, O. (2021). Concepts of priming and media trigger application in political life. *Political Life*, 69–73. <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2020.4.9>
- Putra, E., & Gulo, I. (2025). Framing war through words: A critical discourse analysis of the Russia–Ukraine conflict in the *New York Times*. *Linguistics and Literature Journal*, 6(1), 50–55. https://doi.org/10.33365/linguistics_and_literature.v6i2.604
- Rahma Wardani, E., & Pradipta, B. (2025). A critical discourse analysis of war-related terms in BBC and CNN of Gaza Israel: NOW Corpus (2024). *Proceeding of Conference on Literature, Linguistic, and Cultural Studies*, 4(1), 307–319. <https://doi.org/10.30996/uncollcs.v4i1.6082>
- Serafin, A. (2025). Euphemization of war in news media discourse (based on Ukrainian and English materials). In *Language Space of the Modern World: Proceedings of the IX All-Ukrainian Scientific and Practical Conference of Students, Postgraduates, and Young Researchers* (pp. 299–303). Kyiv: National University of “Kyiv-Mohyla Academy”. <https://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/36780>
- Varlamova, A. (2024). War in Ukraine through the eyes of the foreign press. *Studia Linguistica*, 24, 9–16. <https://doi.org/10.17721/StudLing2024.24.9-16>
- Yaroshenko, O. (2025). Academic and media narratives about Russia’s war against Ukraine. *Scientific Notes of the Institute of Journalism*, 86(1), 132–145. <https://doi.org/10.17721/2522-1272.2025.86.13>
- Zarivna, O., Markiv, O., Markiv, I., & Chebotaev, V. (2025). Media analytics in the context of interdisciplinary understanding: Integration of legal, social science, and English-language competencies. *Cultural Almanac*, 3, 417–423. <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2025.3.51>

